

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 13C/83/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112214464  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karmelita Horváthová  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2112214464.7

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Karmelitou Horváthovou v právnej veci žalobkyne: A. A., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX K., B. XXXX/XX, t.č. v I. sociálnych služieb O., n.o., Z. A. O. XX, XXX XX O., v konaní zastúpená advokátkou JUDr. Máriou Jezerskou, so sídlom 917 01 Trnava, Hlavná 42, proti žalovanej: L. O., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX K., B. XXXX/X, v konaní zastúpená advokátkou JUDr. Margitou Čulenovou, so sídlom 811 05 Bratislava, Benediktiho 4, o vydanie sumy 58.800,- € s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť trovy konania žalovanej JUDr. Margite Čulenovej, advokátke v sume 493,- €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť Okresnému súdu Trnava trovy konania štátu v sume 19,12 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou doručenou na tunajší súd dňa 13.07.2012 žiadala zaviazať žalovanú na zaplatenie istiny 58.800,- € s príslušenstvom na základe tej skutočnosti, že predmetná suma je sumou, ktorú obdržala z predaja svojho bytu v K. na B. XX, keď bola vlastníčkou 3-izbového bytu. Nepamätala si presne kedy byt predala. Tiež si nepamätala a osobne o tom hovorila na pojednávaní dňa 15.10.2012, že si nepamätala komu predmetný byt predala, peniaze z predaja bytu mala uložené v banke. Keď jej žalovaná povedala, aby peniaze z banky vybrala, že ich bude ona spravovať, rozhodla sa a z banky tieto peniaze vybrala, teda sumu peňazí, ktorá je predmetom tejto žaloby. Uviedla ďalej, že peniaze v hotovosti odovzdala žalovanej, a to tým spôsobom, že v konkrétny deň prišla aj s peniazmi v hotovosti do bytu žalovanej, bol tam prítomný aj manžel žalovanej P. O.. Pri odovzdávaní peňazí žalovanej boli teda prítomní pri tom iba oni traja, peniaze mala pripravené v hotovosti v kabelke a za prítomnosti žalovanej a jej manžela vložila peniaze aj s kabelkou do šuflíka v skrini do obývacej steny. Uviedla, že so žalovanou neurobila žiadnu zmluvu, nič si vzájomne nepodpisovali, s tým, že žalovaná jej povedala, že keď bude peniaze potrebovať, že jej vždy peniaze dá. Žalobkyňa ďalej uviedla, že dôverovala žalovanej ako dcére, uverila jej tvrdeniu, že v banke môže prísť o tieto peniaze. Z predmetných peňazí na Vianoce kúpila žalovaná svojmu vnukovi notebook po tom čo žalobkyňa súhlasila, aby takýto darček dostal vnuk žalovanej, tvrdila, že žalovaná jej nepovedala, čo tento predmet stál. Žalobkyňa ďalej uviedla, že úhradu v zariadení, kde sa nachádza, platila doteraz žalovaná, teraz už túto náhradu platí jej druhá dcéra B. C.. Žalobkyňa si nepamätala, kedy povedala žalovanej, že si tieto peniaze chce od nej zobrať, a že ich uloží na knižku. Keďže jej žalovaná doteraz peniaze nevrátila, nevydala, nechodí za ňou do zariadenia kde žije už dlhšiu dobu. Uviedla ďalej tiež, že bola u žalovanej a za prítomnosti manžela žalovanej ju žiadala o vydanie predmetných peňazí, bola osobne u nej v byte. Žalobkyňa ďalej uviedla, že u žalovanej

bývala v byte po tom, čo predala svoj byt v K., určitú dobu bývala v L. dôchodcov v K., a to asi rok, neskôr jej žalovaná vybavila pobyt v terajšom zariadení v O.. Keďže viac mesiacov so žalovanou nemá žiaden kontakt, bola nútená riešiť predmet veci žalobou na súde. Žalobkyňa žiadala priznať náhradu trov konania za právne zastupovanie vo veci advokátou.

Žalobkyňa napokon poukázala na to, že zaslala žalovanej opakovanú výzvu na vrátenie sumy 58.800,- € cestou advokátskej kancelárie, išlo o výzvu zo dňa 03.07.2012, ktorá výzva nebola úspešná.

Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť s tým, že nikdy žiadne peniaze od žalobkyne neprevzala. Na pojednávaní dňa 15.10.2012 pri vypočutí k predmetu veci uviedla, že vedela o tom, že žalobkyňa predala svoj byt, potvrdila, že určitú dobu bývala u nej ako u žalovanej, približne od roku 2008 do roku 2011 a nikdy od žalobkyne za toto bývanie nežiadala. Žalovaná potvrdila, že zariaďovala umiestnenie jej matky v zariadení kde teraz žije v O., pretože sa jej nepáčilo bývať v L. L. v K. na ulici K. V.. Ďalej uviedla, že v zariadení v O. platila sumu 346,- € z dôchodku žalobkyne a určitý doplatok doplácala ona osobne, keďže celá suma za pobyt matky v zariadení činili 461,10 €. Čo sa týka predmetných peňazí, ona osobne nebola pri predaji bytu žalobkyňou, s matkou mala vždy dobrý vzťah a čo sa týka Vianoc, nevedeli prehovoriť matku, aby Vianoce trávila u nich, preto išli za ňou na návštevu do zariadenia kde žije. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že z predmetných peňazí bol zakúpený dar - notebook - vnukovi T. F. k jeho 18-tim narodeninám, to nie je pravdou, pretože žalovaná kúpila tento notebook za jej osobné peniaze. Tiež uviedla, že všetko medzi ňou a žalobkyňou bolo v poriadku do doby, pokiaľ ju nezačala navštevovať jej druhá dcéra B. C. a jej dcéra F. B.. Do spisového materiálu založila žalovaná listinné dôkazy ohľadom riešenia vzťahov v rodine v súvislosti s finančnými riešeniami vzťahov. Žalovaná ďalej uviedla, že dôchodok chodil žalobkyňi na účet do X. banky v K., na čo dala trvalý príkaz s tým, že konkrétna suma z dôchodku bola poukazovaná vo výške 340,- € na účet manžela žalovanej a z jeho účtu potom išla potom celá suma vrátane doplatku na účet zariadenia, kde žije žalobkyňa. Výpisy z účtu chodili na meno žalobkyne do bydliska žalovanej. Keďže žalobkyňa tvrdila, že v byte u žalovanej bola zamknutá, nemohla sa voľne pohybovať, kým niekto z rodiny žalovanej neprišiel, obed jej prichádzal dávať manžel žalovanej, k tomuto žalovaná zásadne uviedla, že žalobkyňa v ich byte nebola zamknutá. Žalovaná potvrdila, že jej matka chodievala dosť často do X. za kamarátkou V. a ona s manželom ju tam odviezli. Uviedla, že viac krát sa stalo, že žalobkyňa prišla za ňou do práce v doprovode s dcérou B. a pýtala si od nej peniaze, žalovaná na to jej odpovedala, že peniaze nemá, a preto ich nemôže vydať. Aj svojej sestre - svedkyňi C. povedala, že žiadne peniaze žalobkyne nemá, povedala to aj vnučke žalobkyne F. B..

Súd vypočul účastníkov konania, oboznámil sa so všetkými listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania, vypočul v konaní svedkov.

I. Q. služieb O. n.o. O. zaslalo súdu požadované listiny v súvislosti s riešením predmetnej veci, a to kópiu zmluvy ohľadom ubytovania žalobkyne v tomto zariadení a tiež zmluvu o sponzorskom dare A. A., umiestnenej v tomto zariadení, ktorá je t.č. ubytovaná s ďalšou klientkou - pani H. F.. Toto zariadenie potvrdilo listom zo dňa 22.10.2012, že žalovaná L. O. od júla 2012 neuhrádzala svoju časť úhrady za pobyt žalobkyne, ako aj úhradu za lieky, nenavštevovala svoju matku od júla 2012.

V zmysle darovacej zmluvy zo dňa 08.10.2010 daryňa L. O. darovala I. O. n.o. čiastku 1.660,- € s tým, že mesačné splátky budú vo výške 138,32 €, tiež obdarovaný sa zaviazal, že túto čiastku použije výlučne v zariadení O. n.o., a to na nevyhnutnú réžiu, kultúrne účely, zakupovanie kompenzačných pomôcok a podobne.

Zmluvou č. 20/DD/2010 o poskytovaní sociálnej služby v I. pre seniorov sa zaviazal poskytovateľ sociálnej služby: O. n.o. O. pre prijímateľa služby - A. A. poskytovať služby v tomto zariadení, keď táto zmluva zo dňa 08.10.2010 obsahuje aj ďalšie ustanovenia o právach a povinnostiach prijímateľa sociálnej služby vrátane výpočtového listu.

V konaní bol vypočutý svedok P. O., manžel žalovanej, ktorý uviedol, že so žalobkyňou mal a má dobrý vzťah, chodil ju s manželkou navštevovať do zariadenia, a to do júla 2012. Svedok výslovne uviedol, že nevie nič o tom, že by žalobkyňa zverila finančnú hotovosť žalovanej. Uviedol, že nikdy nesprevádzal žalobkyňu na výber nejakých peňazí z banky, nezaujímal sa o to, kde má žalobkyňa peniaze a vyslovene uviedol, že vyjadrenie žalobkyne považuje za nepravdu. Tiež uviedol, že so žalovanou poskytovali

žalobkyni počas pobytu u nich stravovanie a ubytovanie zadarmo, nikdy neprispela ničím na domácnosť, tiež ju odvážal autom do K. ku kamarátke. Taktiež uviedol, že žalobkyňa sa mohla voľne pohybovať, bola mobilná, chodila sama, nikto ju v byte nezatváral, mala kľúče od ich bytu a mohla si otvoriť a odísť kedy potrebovala. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne ohľadom účtu v banke, uviedol, že vedel o tom, že žalobkyňa má účet v X. banke v K., ale nikdy ju do tejto banky neviezol a ani ju tam neodprevádzal.

Svedkyňa B. C., sestra žalovanej, uviedla v konaní, že asi 7 rokov nemá dobrý vzťah so žalovanou kvôli nezhodám pre žalobkyňu - ich matku. Čo sa týka vzťahu so žalobkyňou ako matkou, s touto má dobrý vzťah. Táto svedkyňa ďalej uviedla okolnosti ohľadom spravovania predmetných peňazí, ktoré žalobkyňa obdržala z predaja bytu, boli preložené z X. K. do X. banky v K. na osobitný účet a jej dcéra Bc. F. B. mohla voľne disponovať s týmito peniazmi na základe plnej moci. Asi po pol roku čo sa nachádzala žalobkyňa v L. dôchodcov v K., začala ju navštevovať žalovaná aj s manželom, v ktorom čase žalobkyňa k nim - C. zmenila postoj a rozhodla sa, že bude istý čas bývať u žalovanej. Keď tam svedkyňa prišla na návštevu za matkou a dlhšiu dobu nikto neotváral, žalovaná jej z druhej strany dverí povedala, že nemôže otvoriť, pretože je zamknutá. Mobil nemala. Čo sa týka žaloby žalobkyne voči svojej vnučke Bc. F. B. o vydanie predmetných peňazí, svedkyňa bola toho názoru, že žalobkyňa bola nahovorená na takéto konanie zo strany žalovanej, ktorá s manželom chcela hospodáriť s jej peniazmi. Po tejto súdnej veci poukázala Bc. F. B. peniaze žalobkyni a tým sa vzťahy skončili a predchádzajúca žaloba bola vzatá späť. Niekedy na jar roku 2011 sa svedkyňa náhodne stretla na ulici so sociálnou pracovníčkou L. L. v K., ktorá jej povedala, že žalobkyňa je umiestnená v I. O. v O.. Následne išli za ňou do tohto zariadenia ju navštíviť, žalobkyňa vtedy plakala a chcela, aby si ju zobrali a odvtedy pravidelne si brávajú žalobkyňu na každý víkend na návštevu. Tiež uviedla, že žalobkyňa jej povedala, že predmetné peniaze si odložila u žalovanej (z predaja bytu), bola s matkou za žalovanou, aby matke vydala žalovaná peniaze, avšak toto žalovaná odmietla s tým, že jej peniaze nemá. Tiež dodala, že žalobkyňa jej príležitostne povedala, že keď peniaze z banky vyberala, bol tam prítomný manžel žalovanej, ktorý ju do banky priviezol a v jeho doprovide peniaze doniesla do bytu žalovanej. Čo sa týka dôvodu predaja bytu žalobkyňou, uviedla svedkyňa, že žalobkyňa predala svoj byt preto, lebo v byte zostala po smrti svojho manžela sama, v období predaja bytu bola žalobkyňa v úplne normálnom zdravotnom stave. Rozhodne poprela, že by sa vyjadřila o svojej matke, teda žalobkyni, že je zlatá rybka.

Z výpovede svedkyne Bc. F. B., súd zistil, že so žalobkyňou, jej starou matkou si vždy veľmi dobre rozumela. Po predaji bytu žalobkyňou boli tieto peniaze uložené na konkrétny účet a žalobkyňa ju požiadala, aby jej ho spravovala ako nezávislá osoba, mimo jej dvoch dcér, teda žalovanej a pani C.. Svedkyňa ďalej uviedla, že zariadila uloženie peňazí na osobný účet na svoje meno, a to z toho dôvodu, že mala tieto peniaze spravovať pre žalobkyňu. Neskôr, keď už žalobkyňa bola u žalovanej, teda v rodine u O., dostávala rôzne listy, aby vrátila peniaze starej matke. Potvrdila, že tieto peniaze nepovažovala za dar od žalobkyne, a keď ju stará matka žalovala o vrátenie týchto peňazí, situácia sa jej veľmi osobne dotkla, z toho dôvodu peniaze starej matke, teda žalobkyni aj vrátila. So žalobkyňou sa potom stretla až v zariadení O. v O., odvtedy sa pravidelne stretávajú. Ďalej uviedla, že bola spolu so žalobkyňou u žalovanej v jej práci v K. na V. R. a bola prítomná pri tom keď žalobkyňa pýtala od žalovanej peniaze, aby jej ich vrátila ako aj občiansky preukaz. Žalovaná povedala, že peniaze nemá. Následne však žalovaná povedala, že aj keď vráti predmetné peniaze, musí si zrátať všetky náklady spojené s pobytom žalobkyne u nej. Keď potom žalovanej telefonovala v súvislosti s vrátením predmetných peňazí, povedala jej žalovaná, že žiadne peniaze nedá. Potvrdila, že žalobkyňa bola v čase predaja bytu v dobrom psychickom stave, že jej príležitostne žalobkyňa povedala, že vie aká je chamtivá žalovaná, plne dôverovala teda jej - svojej vnučke, a preto jej dala dispozičné právo s predmetnými peniazmi. Dodala, že príležitostne vybrala z týchto peňazí asi 10.000,- Sk, bolo to na potreby žalobkyne. Je možné, že žalobkyňa dala aj ďalšej dcére z týchto peňazí asi 5.000,- Sk. Tiež uviedla, že žalobkyni predtým dobrovoľne nevydala peniaze, lebo jej nebolo zrejmé, kto tieto peniaze vlastne chce. Čo sa týka listu, ktorý napísala svedkyňa starej matke, vysvetľovala text tohto listu tým, že úmysel bol iba ten, že chcela zamedziť, aby žalovaná si pýtala od žalobkyne peniaze pre seba. List bol písaný v období, keď bola žalobkyňa u žalovanej.

Svedok T. F., V. žalovanej uviedol, že sa k veci nevie vyjadriť, nebol prítomný pri žiadnej situácii, ktorá sa týkala v rodine ohľadom peňazí starej matky a v tomto zmysle nič neriešil. Potvrdil, že dostal od žalovanej a jej manžela, teda svojich starých rodičov na Vianoce laptop, dali mu ho ako svoj vlastný dar a nevie nič o tom, že by bol kupovaný z peňazí prababičky - žalobkyne.

Pred Okresným súdom v Poprade bola dňa 13.12.2012 vypočutá svedkyňa V. C., bytom X., ktorá uviedla, že pozná žalobkyňu asi 40 rokov, chodievali k nej na návštevu, vzájomne sa stretávali, naposledy sa rozprávali spolu asi rok a pol späť, keď bola žalobkyňa u nej na chate. Potvrdila, že bola oboznámená s riešením veci ohľadom predaja bytu žalobkyne v K., keď potom bola umiestnená v domove dôchodcov. Bola tiež oboznámená aj so spravovaním peňazí vnučkou F. B.. Ďalej sa dopyčovala od žalobkyne, že sa súdila so svojou vnučkou, avšak táto jej potom peniaze vrátila. Čo sa týka ďalšieho konania ohľadom peňazí, údajne tieto peniaze boli dané následne žalovanej a tiež, že počula od žalobkyne, že keď jej žalovaná vráti peniaze, tak ich rozdelí medzi dcéry a niečo si nechá pre seba. Zmienila sa o určitých situáciách a rozhovoroch medzi príbuznými žalobkyne a najmä vyjadrovaním žalobkyne ohľadom predmetnej situácie, keď v podstate jej vyjadrenia boli jej názorom hoci osobne pri určitých konaniach a riešení predmetnej veci nebola prítomná.

Z výpovede svedkyne T. Q., T. F., T. B. - známych a susediek žalobkyne, je zrejmé, že žalobkyňu poznajú veľmi veľa rokov späť, bývali v blízkosti žalobkyne v mieste jej bydliska v K., uviedli, že žalobkyňa chodila na prechádzky, porozprávali sa v meste, na cintoríne, rozprávali sa o bežných veciach, stretávali ju niekedy doobeda, niekedy poobede, čiže mohla sa pohybovať mimo bydliska v období, keď bývala u žalovanej a zo žiadneho jej prejavu nebolo zrejmé, že by bola nasilu zadržovaná a zamykaná v byte u žalovanej.

Svedok V. O., V. žalovanej uviedol, že chodil do domácnosti O. aj v období, keď tam bývala žalobkyňa, aj viac krát do týždňa, rozprával sa so žalobkyňou a z rozhovoru vyplývalo, že je u žalovanej spokojná, nikdy sa nestážovala na žiadne problémy.

Z výpovede svedkyne F. V. C., ktorá je príbuznou žalobkyne, je svokrou jej syna a so žalobkyňou sa pozná asi 27 rokov, súd zistil, že naposledy videla svedkyňa žalobkyňu dňa 10.03.2013 pri príležitosti rodinného stretnutia, keď jej syn oslavoval 60 rokov. Oslava sa konala v reštaurácii v K.. Pri rozhovore so žalobkyňou mohla konštatovať, že žalobkyňa bola zádumčivá, robila dojem uzatvorenej osoby, rozprávali sa iba o bežných veciach, avšak z určitých prejavov zistila, že žalobkyňa je v súdnom spore s dcérou. Žalobkyňa jej tiež v minulosti spomínala, že predala byt, a že stále nemá peniaze za tento byt. Žalobkyňa jej uviedla, že peniaze má jej dcéra L., lebo že sľúbila, že sa bude o ňu starať. Žalobkyňa podľa svedkyne bola bezradná s tým, že si peniaze od dcéry pýtala a ona jej povedala, že peniaze nemá. Svedkyňa uviedla tiež, že nevie o tom, že by sa žalobkyňa súdila aj s inou osobou ohľadne iných peňazí.

Z výpovede tejto svedkyne je zrejmé a mal súd za preukázané, že táto nebola osobne pri riešení vecí v konkrétnych situáciách, ale že sa príležitostne rozprávala so žalobkyňou.

Súd na základe vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých súvisiacich listinných dôkazov dospel jednoznačne k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto súd žalobu zamietol.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnym zadržuje.

Súd je toho názoru, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná zadržovala predmetnú sumu peňazí vo výške 58.800,- €, ktoré žalobkyňa ako ich vlastníčka od žalovanej touto žalobou požaduje.

S prejednávanej vecou súvisia aj konania, a to, keď v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa podala na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v K., Úrad justičnej a kriminálnej polície - ČSV: ORP-793/OEK-TT-2008 dňa 25.02.2008 trestné oznámenie na V. F. B. a L. B. C. pre krádež peňazí v sume 1.800.000,- Sk a v roku 2009 viedla žalobkyňa spor pred Okresným súdom Trnava sp. zn. 17C/237/2009 o vrátenie peňazí v sume 1.770.000,- Sk, a to so svojou V. F. B.. Z predmetného spisu Okresného súdu Trnava č.k. 17C/237/2009 konkrétne z vylúču svedkyne F. N. dňa 24.04.2012, ktorá je pracovníčkou UniCredit banky v policajnom vyšetrovaní je dokázané, že F. B. sprevádzala žalobkyňu do banky, keď si vybrala sumu 1.800.000,- Sk, F. B. si tieto peniaze hneď uložila na svoj účet, ku ktorému žalobkyňa nemala dispozičné právo, a keď žalobkyňa žiadala o vrátenie peňazí, F. B. jej listom zo dňa 26.11.2008 odpovedala, že peniaze jej nevráti, lebo to sú jej peniaze. Svedkyňa F. B. v predmetnom konaní 13C/83/2012 vysvetľovala text tohto listu tým, že chcela peniaze uchrániť pre starú matku oproti

žalovanej, ktorá sa ich chcela zmocniť. Ďalej bolo preukázané, že F. B. predmetné peniaze musela žalobkyni vrátiť dňa 15.06.2009.

Počas predmetného konania, keď súd vykonal rozsiahle dokazovanie listinami a svedeckými výpoveďami ako i pripojením príslušných spisov polície a Okresného súdu Trnava nemal súd za preukázané, že by žalobkyňa v konaní predložila konkrétny a nespochybniteľný dôkaz o svojich tvrdeniach uvedených v žalobe, najmä nepreukázala, že sa tieto peniaze nachádzajú v konkrétnej držbe u žalovanej. Napokon žalovaná nemala k účtu žalobkyne v banke - X. banke v K. prístup ani dispozičné právo, dispozičné právo mala len k účtu, na ktorý chodil žalobkyni dôchodok, z čoho sa robila čiastočná úhrada pobytu žalobkyne v L. dôchodcov O. v O..

Trestné stíhanie vo veci krádeže podané žalobkyňou proti žalovanej bolo uznesením zo dňa 29.06.2012 orgánmi činnými v trestnom konaní prerušené, pretože neboli zistené žiadne skutočnosti oprávňujúce vykonať stíhanie proti určitej osobe. Skutok opísaný žalobkyňou v žalobe sa nestal. Súd zistil aj ďalšie nezrovnalosti vo výpovedi žalobkyne, ktorá pôsobila pri výpovedi v predmetnom konaní na súde nesústredene, zmätene, prakticky sa na určité konkrétne veci nepamätala, nevedela identifikovať určité situácie, prípadne iné časové úseky. Aj tvrdenia o tom, že žalobkyňa bola zadržovaná a uzamykaná v byte u žalovanej v konaní preukázané neboli. Žalobkyňa takmer počas dvojročného pobytu u žalovanej sa mohla sama pohybovať aj mimo bytu, čo potvrdili svedkyne v konaní vypočuté, pretože ju stretávali v meste, na cintoríne a spolu sa rozprávali.

Konkrétny popis deja udalosti v súvislosti s prevzatím peňazí v banke za prítomnosti manžela žalovanej a následnom uložení predmetných peňazí za prítomnosti aj osobne žalovanej v byte žalovanej uložením do zásuvky v skrini nebol ničím preukázaný, išlo iba o tvrdenie žalobkyne. Poznatky a vyjadrenia svedkýň konkrétne V. C. a F. C. boli vyjadreniami nekonkrétnymi, prakticky nič nepotvrdzujúcimi ohľadom základného zisťovania predmetu veci.

Súd teda záverom konštatuje, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že sa zmocnila žalovaná peňazí žalobkyne, a že ich doteraz zadržáva. Rozporné výpovede ako účastníkov konania tak aj svedkov nasvedčujú tomu, že udalosti sa nestali tak, ako ich žalobkyňa popisuje v žalobe. Súd žalobu teda ako nedôvodnú a nepreukázanú zamietol.

Vzhľadom na výsledok konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. súd priznal žalovanej náhradu trov za právne zastupovanie vo veci advokátkou JUDr. Margitou Čulenovou, a to v celkovej výške 542,30 € v zmysle predloženého vyčíslenia trov právneho zastupovania žalovanej, tieto boli priznané v zmysle vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa vyčíslenia advokátky žalovanej za 1 právny úkon vo výške 41,49 € vychádzajúc zo žalovanej sumy 58.800,- €. Úkony právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 a § 14 predmetnej vyhlášky boli vykonané v súvislosti s prevzatím a prípravou zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, za písomné podania vo veci samej na súd dňa 23.04.2013, 12.03.2013, za účasť na pojednávaní súdu v dňoch 15.10.2012, 07.11.2012, 11.02.2013, 13.12.2012 (Okresný súd Poprad), 11.03.2013, 15.04.2013, 29.04.2013 - t.j. spolu bolo priznaných za 414,90 € a ďalej bola priznaná náhrada režijného paušálu 7,81 € za 1 úkon právnej služby, čo činí za 10 úkonov právnej služby 78,10 €, t.j. celková náhrada trov advokáta bola priznaná tak ako bola uplatnená a vyčíslená vo výške 493,- €.

V zmysle § 148 O.s.p. je povinná žalobkyňa vzhľadom na výsledok konania zaplatiť Okresnému súdu Trnava trovy konania štátu v sume 19,12 €, ktoré vznikli úhradou náklady banky, ktoré trovy boli priznané Poštovej banke, a.s., L. nábrežie 4, B., uznesením č.k. 13C/83/2012-123 dňa 17.04.2013, ktoré uznesenie bolo doručené účastníkom konania ako aj predmetnej banke.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, v troch vyhotoveniach.

Náležitosti odvolania (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.): z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto

rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie s prípadnými prílohami treba predložiť trojmo.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na výkon exekúcie, podľa osobitného právneho predpisu.